

UDENRIGSMINISTERIET

Samrådsspørgsmål
L og M af 23.
november 2012 fra
Udvalget for
Forskning,
Innovation og
Videregående
Uddannelser til
udenrigsministeren
og ministeren for
forskning,
innovation og
videregående
uddannelser.

Der er tale om et åbent samråd.

Udenrigsministerens samlede besvarelse af L og M:

Samrådsspørgsmål L:

Ministrene bedes i et åbent samråd gøre rede for, hvordan det er i overensstemmelse med kravet om uafhængighed og forskningsfrihed, der er fastsat i Magna Charta Universitatum (de europæiske universiteters Magna Charta) fra 1988, når udenrigsministeren citeres i Dagbladet BTs internetversion 10. november 2012 for at sige: "...Vi ønsker ikke, at danske forskningsinstitutioner deltager i aktiviteter, som måtte medvirke til at opretholde de ulovlige bosættelser."

Samrådsspørgsmål M:

Ministrene bedes i et åbent samråd gøre rede for, hvordan det er i overensstemmelse med kravet om uafhængighed og forskningsfrihed, der er fastsat i Magna Charta Universitatum (de europæiske universiteters Magna Charta) fra 1988, når DTUs rektor citeres i Dagbladet BTs internetversion 10. november 2012 for at sige: "...Vi har fået den klare melding, at den danske regering ikke støtter dette samarbejde [samarbejde mellem DTU og et israelsk universitet i Ariel]. Så vi kan ikke opretholde det."

Svar:

Jeg vil give mit samlede svar på spørgsmålene L og M,
hvorefter ministeren for forskning, innovation og

videregående uddannelser vil supplere med sine besvarelser af de samme spørgsmål. Herefter vil jeg besvare spørgsmål N.

EU og Danmarks holdning til de israelske bosættelser er klar - de er ulovlige og udgør en hindring for fred. I Danmark har denne holdning været konsistent uanset regeringsfarve.

Som det fremgår af bl.a. rådskonklusioner fra EU-udenrigsministrenes møder, er der i EU-kredsen stor opmærksomhed på at øge presset på Israel i forhold til de vedvarende bosættelsesaktiviteter i Øst-Jerusalem og på Vestbredden.

Formålet er at undgå, at der direkte eller indirekte sker en understøttelse af den økonomiske aktivitet i bosættelserne.

Derfor har regeringen i løbet af 2012 arbejdet for at sikre, at varer fra israelske bosættelser ikke importeres til EU med præferencetold, fordi denne eksport er medvirkende til at holde de ulovlige bosættelser økonomisk kørende. I EU-regi har Kommissionens meddelelse fra august i år, til importører om import fra Israel til EU, bidraget til en ønsket opstramning på dette område.

I Danmark har regeringen i oktober i år færdiggjort en offentlig vejledning i forhold til virksomheders frivillige mærkning af fødevarer produceret på besat palæstinensisk område.

Det er sket for at tydeliggøre, om en vare kommer fra en af de ulovlige israelske bosættelser på Vestbredden. Vi arbejder for, at andre lande vil følge op med en tilsvarende ordning, som også Storbriannien har indført.

Regeringen drøfter i tæt samarbejde med EU-kredsen og NGO'eroså yderligere tiltag til at sikre, at direkte eller indirekte støtte til bosættelserne kan bringes til ophør.

Helt konkret vil jeg gerne henvise til de seneste rådskonklusioner fra den 10. december. Her er der en skarp kritik af de israelske planer om udvidelser af bosættelserne. I den forbindelse er EU og medlemslandenes forpligtelse til at sikre en fortsat, fuld og effektiv gennemførelse af gældende bestemmelser på EU- og nationalt plan vedrørende bosættelsesprodukter fremhævet.

Konklusionerne fastslår desuden, at det i alle EU-Israel-aftaler eksplicit skal fremgå, at de ikke omfatter territorium uden for grænserne før 1967 - og dermed altså ikke omfatter bosættelser.

Så samlet set er der en klar linje i Danmark og EU's politik. Og den giver ikke anledning til tvivl om regeringens vejledning af danske private og offentlige virksomheder og institutioner: når det handler om aktiviteter i og med de israelske bosættelser, fraråder vi dem. Fordi enhver aktivitet risikerer at medvirke til at opretholde eller legitimere de ulovlige bosættelser.

Det råd gælder også danske forskningsinstitutioner. Den konkrete sag med DTU er en god anledning til at slå det fast. Jeg er meget tilfreds med DTU's beslutning om ikke at fortsætte samarbejdet med Ariel Universitetscentret i Ariel-bosættelsen. [Og jeg noterer i øvrigt, at såvel DTU's rektor som den danske leder af DTU's forskningssamarbejde med Ariel Universitetscentret anerkender Danmarks linje.]

Lad mig afslutte med en væsentlig pointe: Alle Danmarks og EU's aktiviteter og initiativer, som jeg har gennemgået ovenfor, er specifikt rettet mod de ulovlige bosættelser. De er altså ikke rettet mod det dansk-israelske samarbejde.

Danmark og Israel samarbejder på en række områder, og vi har blandt andet et solidt samarbejde indenfor forskning og innovation.

Baggrund

Den israelske regering godkendte den 9. september at give Ariel University Center, beliggende i den nordvestlige del af Vestbredden, status af fuldt juridisk universitet. The Council for Higher Education in Judea and Samaria (israelske benævnelse for Vestbredden) godkendte den 17. juli 2012 opgraderingen. Dengang blev godkendelsen mødt af stor modstand fra rektorerne af de øvrige israelske universiteter, undtaget Bar-Ilan universitetet. I forbindelse med regeringens godkendelse udtalte premierminister Netanyahu, at "Ariel is an integral part of the State of Israel and it will remain an integral part of Israel in any future arrangement, like the rest of the settlement blocs". Det er dog værd at bemærke, at endnu et par skridt udestår inden opgraderingen af Ariel University Center er igennem beslutningsprocessen. Opgraderingen skal dels godkendes af den israelske højesteret, dels af det israelske militær (IDF).